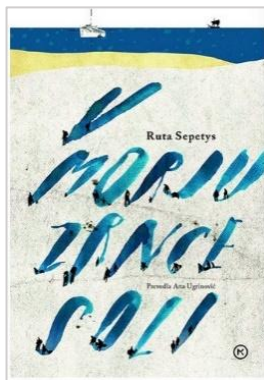

To je naša preteklost

Sepetys, R.: V morju zrnce soli

Druga svetovna vojna se približuje koncu, begunci iz Vzhodne Prusije bežijo pred Sovjeti, ki prodirajo z vzhoda. Spremljamo skupino mladih, ki se jim na podeželju prekrizajo poti. Vsak s svojo skrivnostjo so ujeti med nacisti na eni in Sovjeti na drugi strani, vsi pa se želijo vkrcati na ladjo, ki naj bi jih odpeljala na varno ... Roman o ladijski tragediji, ki je bila hujša kot potop Titanika, temelji na resničnih dejstvih.

Nekdo je potrkal na vrata. Nisem se odzvala. Najraje bi ostala zaklenjena v tej mali umivalnici. Skrta pred bolečino in razdejanjem. Naporno je biti ves čas močna in razsodna. Bila sem preveč utrujena.

Hotela sem samo, da se vse skupaj konča.

Boyne, J.: Deček na vrhu gore

Pierrot odrasča v Parizu s francosko materjo in nemškim očetom. Očeta izgubi pri štirih letih in nato mu pri sedmih umre še mama. Prestrašeno siroto pošljejo k teti Beatrix, ki vodi gospodinjstvo v veliki hiši Berghof v gorovju nad Salzburgom, katere gospodar je Adolf Hitler. Firer naredi na naivnega dečka velik vtis, in ker so simpatije obojestranske, se Pierrot, ki postane Pieter odloči, da mu bo zvesto sledil in ga poslušal. Postane vnet pripadnik Hitlerjugenda. Šele po vojni se Pieter zave, kaj je kot otrok in mlad fant pravzaprav počel.

Eva ni namenila veliko pozornosti Pierrotu – vsekakor niti približno toliko kot firer – vendar pa mu je kdaj pa kdaj, ko ga je srečala na hodniku, skuštrala lase, ali pa ga požgečkala pod brado, kot da bi bil španjel, in pri tem rekla kaj takega kot »sladki mali Pieter« ali »«kaj ni pravi mali angelček?» - in ga s takimi opazkami spravila v zadrego. Ni maral, da je kdo vzvišen do njega, in je vedel, da ji ni čisto jasno, ali je tu zaposlen, nedobrodošel stanovalec ali navaden hišni ljubljencek.

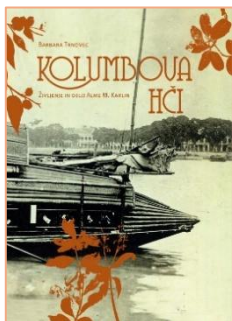
Koritnik, A.: Črno jutro, črni dnevi

Osemnajstletna dvojčka Ivan in Ivanna se skupaj s staršema nekega jutra prebudita v vojni. Glasne eksplozije in sirene sredi noči nenadoma prekinejo njihovo dotedanje življenje. Ivan se z očetom mora pridružiti obrambnim vrstam. Ivanna se z mamo zateče v klet, kjer se jima pridružita Zoriana in njen bratec Naum, ki sta ostala sama. Po evakuaciji in begu iz države Irina z otrokoma odide v tujino, Ivanna pa se odloči, da bo ostala ter poskušala poiskati brata in očeta.

Ivana je zrla v zahajajoče sonce in se spraševala, ali bo sploh prišel jutri in kakšen bo za milijone njihovih rojakov. Vsi cilji, vse sanje – vse je postalo brez smisla, nobene vrednosti ni imelo več. Je sploh kje na Zemlji kotiček, kjer je res varno? Strašljivo je bilo iti spat, in to pod mrzlim milim nebom in ob zavedanju, da na njihova mesta padajo bombe, oče in Ivan pa nekje, če sta še živa, zmrzujeta.

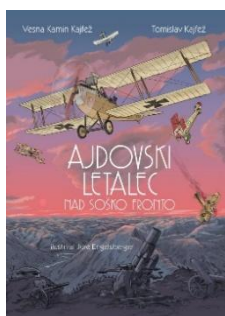
Trnovec, B.: Kolumbova hči : življenje in delo Alme Karlin

Alma je bila rojena leta 1889 v Celju. Zaradi zdravstvenih težav in mamine obsedenosti s telesno popolnostjo je otroštvo bolj kot v šoli preživila v bolnišnicah. Že v najstniških letih je govorila več tujih jezikov in se pri 19 preselila v London, kjer je delala kot prevajalka. Ob izbruhu prve svetovne vojne se kot avstrijska državljanka umaknila v Skandinavijo, leta 1918 pa se je vrnila v Celje. Odprla je jezikovno šolo in se pripravila na potovanje okoli sveta

Alma je bila zelo bistro dekle. Zelo zgodaj je ugotovila, da jo bo malomeščanskega življenja in negativnega maminega vpliva rešilo le znanje. Zato je z mamo sklenila precej nenavaden dogovor: ko jo je mama poslala na nekajmesečno zdravljenje v ljubljanski ortopedski zavod, je Alma na to pristala pod pogojem, da ji bo brez pogojev dovolila od doma, ko bo zmožna skrbeti sama zase. Tri leta kasneje, ko je Alma postala polnoletna, se je to tudi zgodilo. ... Alma je čutila, da se podaja v prostovoljno izgnanstvo, vendar je veselje zaradi končno dosežene svobode premagalo žalost, ko se je jeseni 1908 odpravila na pot. Ko je prispela na londonsko železniško postajo, je tam ni nihče pričakal. Najela je sobo in si začela iskati delo.

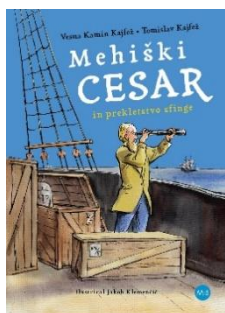
Kamin Kajfež, V.: Ajdovski letalec

Knjiga opisuje življenjsko pot mladega Venčeslava Vrtovca, enega prvih slovenskih vojaških letalcev, ki je med prvo svetovno vojno služil v avstro-ogrski vojski. Osebna izkušnja mladega junaka, rojenega v Velikih Žabljah, je pričevanje ne le o grozoti vojne, pač pa tudi o razvoju letalstva in vojnega letalstva ter tudi ajdovskega letališča kot pomembnega prizorišča vojnih dogodkov v času 1. svetovne vojne. Knjiga je nastala v želji, da spoznamo z manj znano zgodbo slovenske zgodovine.

Vrtovcu so se minute zdele kot neskončen niz ponavljajočih se strahot. Strah se mu je zažrl v srce, noge in roke so se mu tresle. V vsakem krogu sta letali izgubili nekaj višine: v slabih petnajstih minutah je njegovo padlo s tri tisoč na slabih tisoč metrov. Roke so mu drevenele od napornega držanja strojnice, a pilot je bil povsem zbran in se je krčevito oklepal krmila.

Kamin Kajfež, V.: Mehiški cesar in prekletstvo sfinge

Tudi v tej knjigi odkrivamo manj znane plati zgodovine. Sledimo življenju nadvojvode Ferdinanda Maksimilijana, mlajšega brata avstrijskega cesarja Franca Jožefa I., ki je postal mehiški cesar. Vsem poznani dvorec Miramar je bil njegovo sanjsko domovanje, v katerem je, kot ljubitelj Egipta, želel narediti pravi egipčanski muzej.

Poroka z Belgijsko princeso Šarloto je Maksimilijanu omogočila gradnjo dvorca Miramar. Zakaj si je izbral prav ta kraj? Nekaj let prej je namreč v skalni greben, ki na tem mestu prav nemarno štrli ven, skoraj trčil s svojo ladjo, ki jo je zajelo hudo neurje. Zasilno so pristali in ob pomoči ribičev rešili posadko in ladjo. Maksimilijan je bil tako hvaležen ribičem in usodi, da je to razumel kot znamenje, naj tukaj stoji njegov dvorec.